

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om egnsudvikling.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 56) findes i tidenden sp. 1487; udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 457).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om investeringsfradrag i egnsudviklingsområder.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 48) findes i tidenden sp. 1487; udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 457).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Peter Nielsen: Udvalget har bl. a. beskæftiget sig med det såkaldte lokaliseringsspørgsmål, idet visse bemærkninger i handelsministerens fremsættelsestale kunne give anledning til nogen misforståelse, og der har også været røster fremme om, at egnsudviklingsstøtten kun kunne komme bysam-

fund på 30.000 indbyggere og derover til gode. Disse misforståelser synes nu afklaret ved et samråd med ministeren, og det kan vel så fastslås, at industrier allesteds i et egnsudviklingsområde kan få støtten; for så vidt de ellers opfylder betingelserne herfor. Det er godt at få dette fastslået, og jeg må formene, at egnsudviklingsrådet vil administrere efter det, der nu fremgår af udvalgsbetænkningen.

Det er af stor betydning, at vi kan få nye erhvervsvirksomheder spredt ud over områderne, idet vi for tiden har en vel stærk koncentration af arbejdsmulighederne, således at man ofte kan have 50 km. eller derover til sit arbejde. Det betyder i det lange løb, at man vil søge bopæl nærmere; bolignoden i de store byer vil vokse, mens boliger kan blive affolket andetsteds. En sådan folkeflytning selv inden for et egnsudviklingsområde vil i det lange løb blive dyrere for samfundet end omkostningerne ved at decentralisere industriområder. Selvfølgelig må det være bygherren, der selv bestemmer, hvor han vil lægge sin virksomhed, men han må have lige stor chance for støtte, uanset hvor han bestemmer sig til at slå sig ned, for så vidt det er inden for egnsudviklingsområdet.

Mit parti kan erklære sig tilfreds med, at dette nu er fastslået, men så holder i øvrigt tilfredsheden op. Man har i den senere tid ofte haft fornemmelsen af, at folketinget er ved at blive omdannet til et ekspeditions-kontor, og at udvalgsarbejdet mere og mere bliver af formel karakter; løbet er kørt, når et lovforslag er fremsat her i folketinget. Ja, det er selvfølgelig kun en fornemmelse, men den er navnlig blevet bestyrket ved behandlingen af disse to lovforslag.

Vil ville gerne om dette spørgsmål have haft fuldstændig enighed, men enighed kan altså kun betyde, at vi blot skal tage regeringens forslag til efterretning. Fra så godt som alle organisationer og erhvervskredse i Maribo amt er der fremsat krav om, at dette amt også omfattes af loven, og der er givet mange gode, saglige motiveringer herfor. Hvorfor kan man dog ikke opfylde et sådant ønske? Mit parti har stillet ændringsforslag herom, og jeg skal meget varmt anbefale det, idet jeg gør opmærksom på, at hr. Lysholt Hansen vil motivere det nærmere.

Det samme gør sig gældende; hvad angår